

■ Dorama sziget

Cím: Atsu-hime

Magyar cím:
Acu hercegnő

Író: Tomiko Miyao

Rendezők: Sato Mineyo,
Okada Ken, Horikirizono
Kentarō, Watanabe
Yoshio, Uesugi Tadashi,
Matsukawa Hiroataka

Forgatókönyvírók:

Kumiko Tabuchi,
Tomiko Miyao

Zeneszerző:
Ryo Yoshimata

Producer: Yōtarō Yashiki
Vágó: Kiyoko Mizushima,
Hideki Satou

Kiadási év: 2008.

Típus: történelmi sorozat

Hossz: 50 rész
(epizódonként 45 perc)

Sugárzás:

Minden hétköznap 15:50
körtől az M1-en. Ismétlés
éjjel.

Színészek:

Aoi Miyazaki
(Acu hercegnő)
Masato Sakai
(Tokugawa Iesada)
Kyozo Nagatsuka
(Tadatake)
Eita (Komatsu Tatewaki)
Yukiyoshi Ozawa
(Saigo Kichinosuke)
Taizo Harada (Ookubo
Toshimichi)
Hideki Takahashi
(Simadu Nariakira)
Keiko Matsuzaka
(Ikushima)

ACU HERCEGNŐ

// Catrin

A koreai sorozatok után most egy japán történelmi dráma, az Atsu-hime került az M1 műsorára. A történet alapja Tomiko Miyao Tenshōin Atsuhime című regénye és az Edo-kor végére kalauzol minket. A tévében január 7-től követhetjük nyomon minden hétköznap 15:40-16:00 körül, éjfélt táján pedig ismétlik szintén az M1-en.

Az 50 epizódnyi történelmi szelet középpontjában a Shimazu daimjó (nagyúr, tartományi nagybirtokos) klán egyik mellékágába tartozó Kacu hercegnő áll (később kapja/felveszi az Atsuko és a Tenshōin neveket is). Jómódú számuráj lányaként Acu már gyermeknek is érdekes, határozott, szeleburdi, felfedező személyiség, aki okos lánnyá érkezik. A történet az életét mutatja be, és rajta keresztül megismerjük az akkori japán politikát, a sōgunátus helyzetét, gyengülését, a nagyurak elégedetlenségét, szervezkedéseit. Nyomon követhetjük Acu családi helyzetét, Nariakirához kerülését vagy épp az életében legmeghatározóbb dolgot: öt szánják a 13. sōgun, Tokugawa Iesada feleségének...

A történet hűen visszaadja a korszak eseményeit: a sōgunátus és Japán bezárkózásának közelgő végét, a nyugat megjelenését. A 19. század közepén ugyanis a szigetország ismét megnyitja kapuit külföld felé, ettől kezdve áramlik be a nyugati hatás és kereskedelem az országba. A sorozat pedig ezen események fő mozgatóiról, szereplőiről is szól.

Ez nem koreai

Az igazi dorama fanoknak most is lehet örvendezni, a japán művekért rajongóknak még inkább, elvégre ez az első ilyen történelmi sorozat a hazai tévében. Japán drama fanoknak tehát kötelező, és akik már ismernek/láttak hasonlókat, biztosan ezt is hamar fájni fogják, vagy élvezettel nézik újra.

Akik pedig csak az itthoni (vagy csak) koreai dramákat követték, azok már jól ismerik a látott sorozatok sémáját, a színészeket, a jātékukat vagy éppen a kameramozgást. Az eddigi négy koreaitól azonban a japán eléggé eltér. Úgy gondolom, nem rosszabb, nem jobb, csak más, de ez teljesen érthető is. Elvégre hiába szomszédok, még a hasonló kultúra is nemzetenként egyedi színeket, szokásokat ölt és

rengeteg mindenben különbözik. Így elsőre furcsa lesz még azoknak is a hercegnő története, akik úgy gondolják (valamennyire) ismerik már a Távoleketet.

Fontos megjegyezni, hogy a részek eleve rövidebbek és a szereplők és események itt még inkább történelemhűek, kevés tehát a koreaiaknál megfigyelhető kiszínezés, de azért az erényes hősnőt (még ha valóságban alapul is) itt is megkapjuk. A sorozatban a narrátor alakja is állandóan előkerül, az idősebb Acu az, aki utalásokat tesz, távolról tekint az eseményekre és összefoglalja azokat. Részben úgy érezhetjük, hogy semmit sem értünk, a nyakunkba zúdul ez a sok név, szereplő és történelmi esemény, ami követhetetlennek tűnik, nem japánként pedig kevésbé lehet meg hozzá a háttértudásunk.

Folytatás a következő oldalon!

Másrészt viszont a mesélés sokszor kimond egyértelmű, bármelyik néző számára is teljesen érthető dolgokat, amikről úgy érezzük felesleges a szánkba rágni. Az első résznél a narráció, de még a felvételek is enyhén egy dokumentumfilm érzését keltezték bennem, de ehhez hamar hozzá lehet szokni, és később a szereplők játéka, a sorozat dialógusai és mozgásmassága jobban dominálnak.

Nem kell tehát megjedni, sem pedig erőlködni, hogy minden és mindenkit megértsünk, a sorozat természetesen így is hozzá a jól bevált tévés elemeket, melyeknek köszönhetően XY nagyrú rossz szemöldökű arcát vagy épp Z úrnő érzéseit messziről észrevesszük, magyarul a történetet jól megismerjük és magunkévá tesszük. Aki pedig szereti komplexebben ismerni a dolgokat, az már a kezdeti információadót után is nagyon hamar belejön a kicsodába.

A főbb karakterek mind-mind meglévő történelmi személyiségek, így nem jellemezném őket. Ez maradjon a nézők feladata, hogy felfedezzék az adott események közepette kik és miért, mit cselekszenek. A főszereplők a különböző daimjó családok, leginkább a már említett Shimazu klán, később pedig a sóguni család is. Nagyon jók a színészválasztások is, remekül hozzák a karaktereket, illenek a szerepükhöz. A főhősnőt alakító Miyazaki Aoi (Nana fanoknak ismerős lehet a live actionból Komatsu Nanaként) játéka nagyon hamar megszerethető.

Megalóását tekintve sem marad le a sorozat az itthon adott koreaiak mögött. Nagyon szép felvételeket csodálhatunk, jelenethez illő zenéket kapunk, a japán díszletek és ruhák pedig elképesztően gyönyörűek. Gondos munka, melyet érdemes szemügyre venni. A történet pedig kerek egész, ajánlom tehát mindenkinek, aki szereti az ilyen sorozatokat vagy szimplán a japán történelmet.

Történelmi háttér (a sorozat szempontjából spoliert is tartalmaz):

Japánban a sógunátus (más néven bakufu, katonai kormányzat) 1192-ben kezdődött. Lényege, hogy a császár nem bírtokol tényleges hatalmat, mert az országot egy katonai vezető, a sógun irányítja. Ez a cím több korszakot, családot és harcot is megélt, végül a szekigaharai csata után 1603-tól a Tokugawa kláné lett a hatalom. Az ország ettől kezdve elzárkózott a külvilágtól, gazdaságilag és politikailag is megerősödött, békés, fejlődő körülmények között éltek. A Tokugawa-sógunátus vagy más néven Edo-bakufu egészen 1868-ig tartott. Nevét a kormány székhelyéről, Edo városról kapta (Tokió korábbi neve).

Acu hercegnő története az 1800-as években játszódik, pontosabban az ő életét követi végig a sorozat, így 1836 és 1883 közé tehető. Ebben az időszakban már a sóguni hatalom jelentősen gyengült: pénzügyi gondokkal, az emberek (daimjó, szamurájok, parasztok) elégedetlenségével és külföldi nyomással kellett szembenézniük.

Acuko élete alatti sógunok:

11. Tokugawa Ienari (1773-1841), sógun: 1787-1837
12. Tokugawa Ieyoshi (1793-1853), sógun: 1837-1853
13. Tokugawa Iesada (1824-1858), sógun: 1853-1858
- felesége (1856-tól): Atsu Hime; Acu férje halála után buddhista apácaként felvette a Tenshoin nevet
14. Tokugawa Iemochi (1846-1866), sógun: 1858-1866
15. Tokugawa Yoshinobu (1837-1913), sógun: 1866-1867

1868-ban a sógunátus megszűnt, a Meidzsi-restauráció teljesen megreformálta az országot: Meidzsi császár korlátlan hatalmat kapott, Japán megnyitotta kapuit, és első alkotmányuk valamint parlamentjük is megszületett. Ezzel véget ért az Edo-korszak. Acu végigkövette a kor eseményeit és szerepe volt a reformokban is. 1868-ban részt vett az edói kastély békés átadásának tárgyalásán.

Acu hercegnő
1836 – 1883